

Mi újság?

A Magyar Szentek Temploma havi tájékoztató lapja — 2024. június

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

ÚRNAPI GONDOLATOK

Eukarisztia = Hálaadás

Az *eukarisztia* görög szó jelentése hálaadás, mely egyszerre jelöli számunkra az Oltáriszentségben köztünk jelen levő Krisztust és a szentmiseáldozatot; ahogyan elsőáldozásunk előtt megtanultuk a hittanon: Jézus Krisztus valóságos teste és valóságos vére a kenyér és a bor színe alatt, Jézus rendelése szerint, amit az utolsó vacsorán bízott az apostolokra, hogy elővételezze keresztáldozatát, és rábízta az Egyházra.

Ma, amikor - a Pünkösöd utáni második vasárnapon – az Oltáriszentség misztériumát ünnepeljük, különös jelentőséggel bír a "Téged Isten dicsérünk" himnusz, melyet hálás szívvel énekelünk az Istennek, hiszen az elmúlt tanévben olyan jó volt hozzánk: sokat adott és elvett, egyszerre kísért, segített és erősített bennünket.

A **Te Deum** ének a IV. században keletkezett Szentháromságot dicsőítő imádság: az örök Atyát, az Egyszülöttet és a Vigasztalót együtt magasztalja a látható és láthatatlan világ, az apostolok és a hívek. Reményünket csak Őbelé vetethetjük.

Kérlek Benneteket, gyűjtsétek össze, miért vagytok hálásak az elmúlt tanévben:

- Mi az, amit már megköszöntetek?
- Mit vettetek magától értetődőnek?

- Mi az, amit elsőre inkább viszszautasítottatok volna?

- Hogyan tudjátok most mégis elfogadni?

Zengjünk közös dicséretet mindezekért, hiszen Isten szüntelenül fáradzik értünk. Újra és új módokon közelít hozzánk, mert akarja, hogy életünk bőségben legyen. Ki által, hogyan kaptatok meg ajándékait?

Az iskolai tanév végéhez közeledve adjunk hálát Istennek mindazért, amit bennünk és általunk művelt. Isten munkatársainak hív meg bennünket, olykor csak az igenünket, máskor a tetteinket használja fel országának építésére.

*

„Minden forrásom belőled fakad”

(Zsolt 87,7)

Lassan három éve, 2021-ben hazánk adott otthont az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak. 1938 után másodszor is házigazdái voltunk, és a zsoltár szava nemcsak az elmúlt háromezer évben nem vesztett értelméből, de az elmúlt három évben sem. A Forrásból merítve tudunk a Forráshoz és egymáshoz is közeledni: az Isten felé fordulunk és imádkozunk, valamint közösségben játszunk, beszélgetünk.

„A szentmise, a szentáldozás és a szentségimádás hatása nem áll meg a templom kapujában, hanem átalakítja az életünket.

Sürget minket, hogy továbbadjuk a világnak az örömet és a segítő szeretet tanúságtételét.

Krisztus rajtunk keresztül akarja kiárasztani a világra a bizalmat, a békét, az igazságosságot és az irgalmasságot ajándékait. Az Eukarisztia ugyanis Krisztus megváltó művének jelenvalóvá tétele. Átalakít minket és küldetést ad, hogy átformáljuk magunk körül a világot.”

(MKPK)

Krisztus Urunk a hétköznapiakon is legkésőbb reggel 8 órától legalább 18 óráig nyitott ajtóval várja a templomunkba betérőket.

BOLDOGOK, AKIK MEGHÍVÁST KAPTAK A BÁRÁNY LAKOMÁJÁRA

Egy egyházközség életében az elsőáldozás mindig kiemelkedő esemény. A jelöltek hosszú idő óta készülnek rá. De nemcsak az ő és családjuk számára nagy dolog, hanem a szentmisén részt vevőknek is lehetőséget kínál, hogy felidézzék saját első áldozásukat, megújítsák hitvallásukat, és számot vessenek azzal, hogy mit jelent nekik az Úr asztalához való járulás: nem vált-e megszokottá, szürkévé a Krisztussal való találkozás. Minden szentmisén átérzik-e a meghívás boldogságát? Az évek során mennyire mélyült el hitük? Napról napra jobban ragaszkodnak-e Krisztushoz? A kezdeti lelkesedést felváltotta-e a bizonyosság, hogy ez legfőbb erőforrásuk? Növekvő hitük átsugárzik-e környezetünkre?

Az elsőáldozók a szentmisét megelőzően elvégezték első gyónásukat: a tízparancsolat alapján megvizsgálták magukat, hogy mennyire fontos az életükben Isten, és megvizsgálták, hogy milyen a kapcsolatuk embertársaikkal. Mi is ezt tesszük, minden szentmise előtt, hogy bűnbánó és tiszta lélekkel járuljunk az Úr asztalához. Gábor atya homíliájában arról beszélt, hogy ajándékba kaptuk a világot, amellyel csínján kell bánnunk, hiszen sokszor szembe kell menni elvárásaival. Ez nehéz feladat, de ha átöleljük Istent, sikerül. „A Szentháromságos Isten körülvesz bennünket, ahogyan már korábban szüleink vettek körül” - mondta, majd a szülők imájukkal megerősítették ezt.

Az elsőáldozók a felkészülés során megfogalmazták vágyaikat ezzel a szentmisével kapcsolatban. Az egyikük így írt: „Azt várom, hogy más legyen ez a mise, mint a többi”. Valóban ünnepélyesebb volt, mikor égő gyertyával mondták el hitvallásukat, és – ez alkalommal – két szín alatt áldozhattak. Érezhették a feléjük áradó szeretetet nemcsak nagy családjuk részéről, de talán az egyházközség tagjai felől is.

Ahhoz, hogy Krisztus állandó szentségi jelenlétét jobban átéljük, és javunkra fordítsuk, szükségünk van a szentmisén kívüli szentségimádásra is. Idő kell ahhoz, hogy az Oltárszentség sugárzása minden rosszindulatot kiégessen a lelkünkben. Idő kell, ahhoz is, hogy Krisztusnak átadhassuk gondjainkat, és szívünkbe zárhassuk az Ő gondolatait.

Így nőni fog bennünk a vágy, hogy minél gyakrabban és minél nagyobb hittel vegyünk részt már itt a földön a Bárány lakomájában.

Köszöntő és hálaadás

Évfordulót ünneplünk. 40 évvel ezelőtt szentelték pappá plébánosunkat. Hálát adunk. Milyen szép, hogy a hálaadás szava éppen egybeesik az Eucharisziával. Azzal az Eucharisziával, ami a hitünk leglényege. Ha nem tudunk hálásak lenni, és nem tudunk hálát adni, akkor az egésznek „semmi értelme”. Az évforduló mindig visszatekintést és előretekintést jelent. Néhány éve templomunk felszentelésének 25. évfordulóját ünnepeltük. Annak a templomnak, amelyet ha nem is saját kezűleg, de mégis csak Écsy Gábor atya épített. Az alkalomra készült kiadványban plébánosunk úgy fogalmazott:

„Ha előrenézünk, hogy mi lesz 25 év múlva, azt mondjuk, az még nagyon messze van. Ha visszatekintünk, hogy mi volt az elmúlt 25 évben, azt mondjuk, milyen gyorsan elrepült!” Valami hasonlót érzünk. Gábor atya személye összefonódott a templommal, a plébániával, a közösséggel. Hálásak vagyunk neki és a Jóistennek, hogy egy olyan világban, amikor minden a pillanatról, a percről szól, amikor minden viszonylagos és tünékeny, amikor a kötődések inkább felbomlanak, mint erősödnek, amikor az állandó változásban kell helytállnunk, akkor egy ilyen világban van igazodási pontunk, van némi kapaszkodó, van valami stabilitás: egy templom és egy plébános, aki a szentségek révén az Örök Istenhez vezet.

40 éve. A 40-es szám többször is szerepel a Bibliában, de a 40 év leginkább a pusztai vándorlás időszakával cseng egybe. A párhuzam nem abban áll, hogy az eddigi időszak a büntetés ideje lett volna. Sokkal inkább arra emlékeztet minket, hogy hosszú idő után is mennyi ajándékkal halmoz el minket a Mennyei Atya! Ő nem a pusztába küldte, hanem azon átvezette a népét, akiket aztán az Ígért földjével ajándékozott meg. Oly jó volna felfedezni saját pusztai vándorlásunkban is, hogy hogyan vezet minket Isten! Oly jó volna mindig meglátni az ő kegyelmét! Oly jó volna a nehézségekben, küzdelmekben türelmesen várni, hogy szándékai beteljesedjenek. És oly jó volna, ha a kegyelmekért, ajándékokért, az Ő jelenlétéért hálásak tudnánk lenni. Olyan jó lenne, ha nemcsak plébánosunk, hanem káplánunk és minden pap felé ugyanezzel a hálával, köszönettel tudnánk fordulni, megerősítve őket hivatásukban, szolgálataikban.

40 éve. A 40-es szám többször is szerepel a Bibliában, de a 40 év leginkább a pusztai vándorlás időszakával cseng egybe. A párhuzam nem abban áll, hogy az eddigi időszak a büntetés ideje lett volna. Sokkal inkább arra emlékeztet minket, hogy hosszú idő után is mennyi ajándékkal halmoz el minket a Mennyei Atya! Ő nem a pusztába küldte, hanem azon átvezette a népét, akiket aztán az Ígért földjével ajándékozott meg. Oly jó volna felfedezni saját pusztai vándorlásunkban is, hogy hogyan vezet minket Isten! Oly jó volna mindig meglátni az ő kegyelmét! Oly jó volna a nehézségekben, küzdelmekben türelmesen várni, hogy szándékai beteljesedjenek. És oly jó volna, ha a kegyelmekért, ajándékokért, az Ő jelenlétéért hálásak tudnánk lenni. Olyan jó lenne, ha nemcsak plébánosunk, hanem káplánunk és minden pap felé ugyanezzel a hálával, köszönettel tudnánk fordulni, megerősítve őket hivatásukban, szolgálataikban.

Június 16-án, a 11:30-kor kezdődő szentmisében, az Eucharisztia ünneplésében adunk hálát Écsy Gábor plébánosunk 40 éves papi szolgálatáért, azért, hogy a Jóisten megtartotta őt hűségesen a szolgálatban, és azért, hogy általa ezt a templomot, ezt a plébániát és ezt a közösséget ajándékozta nekünk napról-napra, évről-évre.

Gere Dömötör

Hajózás a Dunán

Az 1938-as Eucharisztikus Kongresszus egyik emlékezetes eseménye a Dunán úszó hajón végzett szentségimádás volt. Matolcsy Kálmán atya ennek emlékére hirdeti meg minden évben a hajókirándulást.

A május 24-i pénteki hajózást Budapest gyönyörű naplementében és később esti fényben pompázó atmoszférája mellett a hajó belsejéből kiszűrődő dicsőítés dallamai jellemezték.

Az alkalom nemcsak optimális volt egy kis városnézéshez, de lehetőséget adott, hogy egy tartalmat beszélgessünk a többi keresztény testvérünkkel és együtt dicsőítsük az Urat.

Mi hittanosok Lak Gábor atyával is jót beszélgettünk, és még Csongor felköszöntésére is volt alkalmunk.

Mindenkinek csak ajánlani tudjuk ezt a különleges közösségi alkalmat.

Hittanosok

Hírek, hirdetések, programok

A HÓNAP LITURGIKUS ÜNNEPEI

Június 2-án: Úrnapja

Június 7-én: Jézus Szíve ünnepe

Június 11-én: Szent Barnabás apostol

Június 13-án: Páduai Szent Antal

Június 24-én: Keresztelő Szent János születése

Június 29-én: Szent Péter és Pál apostolok

A tábor helye Gyenesdiás.

Ideje: Június 3o – július 6-ig,

amint azt az előző számban hirdettük. A jelentkezés lezárult, bővebb információt személyesen és e-mail-ban kapnak a jelentkezők.

Támogassuk imáinkkal a tábor sikerét!

Június 16-án a fél 12-es szentmisében adunk hálát **Écsy Gábor 40 éves papi szolgálatáért**, aki nemcsak plébánosunk, de a Magyar Karitás Igazgatója is.

Templomunk felszentelési évfordulóját

augusztus 18-án vasárnap a 11:30-kor kezdődő szentmise keretében ünnepeljük, melyet **Dr. Fábry Kornél** püspök, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke fog mondani.

A szentmise után hívunk mindenkit a szeretetvendégségre a templomkertbe.

Május utolsó vasárnapján gyűjtést szerveztünk a **Szent Tádé Alapítvány** javára, hálásan köszönjük az adományokat! A szervezet a továbbiakban is megköszöni a hívek egyéni felajánlását. Ez az alapítvány támogatja az egyházközség ifjúsági programjait, nyári táborait.

Télen Szent Miklós püspöknek segítünk kicsit, tavasszal a nyuszinak. Hozzájárulunk a farsang költségeihez is. Nyaranta a hittantábor kiadásaihoz, valamint az ifjúsági gitáros kórus szakmai táborának költségeihez biztosítunk támogatást. Emellett egész évben vasárnaponként reggelit tartunk a hittanteremben.

Talán elsőre furcsán hangzik, de mindig nagyon örülök, amikor a fiatalok mise után, vagy olykor messenger üzenetben megkeresnek, hogy támogatást kérjenek. Ez számomra azt jelenti, hogy aktívak, cselekvők, a közösség él. Alapítványunk célja pedig éppen ez. Igyekszünk forrást biztosítani azokhoz a programokhoz, eseményekhez, tevékenységekhez, amelyek az egyházközség fiataljait megtartó közösségbe szervezik. Az elmúlt években ennek szép példáit látjuk a templombúcsút megelőző zenés áhítatban, a nagycsütörtöki virrasztásban, a roráték utáni reggeliken, bográcsozáson, biciklitúrán és persze a hittantáborban.

A közösség fontosságát, szükségességét Szent Pál tömören fogalmazza meg a Korintusiaknak írt első levelében: "Legyetek egyek ugyanabban a lelkületben, ugyanabban a felfogásban." (1Kor 1,10) Hiszem, hogy Alapítványunk ennek elősegítéséhez járul hozzá a maga szerény módján. Ezért kérem a hívő közösség támogatását, hogy ez a jövőben is így lehessen!

Aki úgy érzi, hogy anyagi helyzete nem teszi lehetővé a pénzbeli adományozást, Szent Tádé apostolhoz vagy Szent Imre herceghez intézett imáival tudja támogatni szándékainkat és közösségünket.

Az Alapítvány Kuratóriumának nevében előre is köszönjük felajánlásaikat, melyet megtehetnek a 10200830-32317927-00000000 számlaszámra történő utalással, illetve a sekrestyében vagy az irodában.